

תלמוד בבלי מסכת פסחים דף י"ג עמוד א

בתוך הנץ החמה - בגילוייה הוה קאי, וזהרורי בעלמא הוא חזאי, קא משמע לן.

חלק א'-ב' במסכת פסחים דף י"ג עמוד א'

אמר רב נחמן אמר רב: הלכה כרבי יהודה. אמר ליה רבא לרב נחמן: ונימא מר הלכה כרבי מאיר, דסתם לן תנא כוותיה! דתנן: כל שעה שמותר לאכול - מאכיל. - ההיא לאו סתמא הוא, משום דקשיא מותר. - ונימא מר הלכה כרבן גמליאל, דהוה ליה מכריעו! - אמר ליה: רבן גמליאל לאו מכריע הוא, טעם דנפשיה קאמר. ואיבעית אימא: רב דאמר כי האי תנא, דתניא: ארבעה עשר שחל להיות בשבת - מבערין את הכל מלפני השבת, ושורפין תרומות טמאות תלויות וטהורות, ומשיירין מן הטהורות מזון שתי סעודות, כדי לאכול עד ארבע שעות, דברי רבי אלעזר בן יהודה איש ברתותא שאמר משום רבי יהושע. אמרו לו: טהרות לא ישרפו, שמא ימצאו להן אוכלין. אמר להן: כבר בקשו ולא מצאו. אמרו לו: שמא חוץ לחומה לנו? - אמר להם: לדבריכם, אף תלויות לא ישרפו - שמא יבא אליהו ויטהרם. - אמרו לו: כבר מובטח להן לישראל שאין אליהו בא לא בערבי שבתות ולא בערבי ימים טובים מפני הטורח. אמרו: לא זז משם עד שקבעו הלכה כרבי אלעזר בן יהודה איש ברתותא שאמר משום רבי יהושע. מאי לאו אפילו לאכול? - אמר רב פפא משמיה דרבא: לא, לבער.

אלוה הנביא



ואף רבי סבר להא דרב נחמן, דאמר רבין בר רב אדא: מעשה באדם אחד שהפקיד דיסקיא מלאה חמץ אצל יוחנן חקוקאה, ונקבה עכברים והיה חמץ מבצבץ ויוצא, ובא לפני רבי. שעה ראשונה אמר לו: המתן, שניה - אמר לו: המתן, שלישית - אמר לו: המתן, רביעית - אמר לו: המתן, חמישית - אמר לו: צא ומוכרה בשוק. מאי לאו - לנכרים, כרבי יהודה? - אמר רב יוסף: לא, לישראל, כרבי מאיר. - אמר ליה אביי: אי לישראל - נישקליה לנפשיה! - משום חשדא. דתניא: גבאי צדקה שאין להם עניים לחלק - פורטין לאחרים ואין פורטין לעצמן. גבאי תמחוי שאין להם עניים לחלק - מוכרין לאחרים ואין מוכרין לעצמן משום שנאמר והייתם נקים מה' ומישראל. אמר ליה רב אדא בר מתנה לרב יוסף: בפירוש אמרת לן: צא ומכור לנכרים כרבי יהודה.

חלק ג' במסכת פסחים דף י"ג עמוד א'

אמר רב יוסף: כמאן אזלא הא שמעתא דרבי - כרבן שמעון בן גמליאל. דתנן: המפקיד פירות אצל חבריו, אפילו הן אבודין - לא יגע בהן. רבן שמעון בן גמליאל אומר: מוכרן בבית דין מפני השבת אבידה. אמר ליה אביי: ולא איתמר עלה, אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: לא שנו אלא

רש"י מסכת פסחים דף י"ג עמוד א

הלכה כרבי יהודה - דתולין כל חמש. ונימא הלכה כרבי מאיר - דאוכילין כל חמש, דהא סתם לן תנא כוותיה, דתנן: כל שעה שמותר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות, דמשמע כשאינו מותר לאכול - אינו מאכיל, ואי רבי יהודה - הא איכא חמש דאינו אוכל ומאכיל, אלא רבי מאיר היא, דאמר: אוכל עד תחלת שש, ומשעה שאינו אוכל אין מאכיל. משום דקשיא מותר - בפרק כל שעה מקשינן: כל שעה שאוכל מאכיל מיבעי ליה, ומותר משמע כל שעה שמותר אדם אחר לאכול - מאכיל זה האסור לאכול, ומדוחקא דהא קושיא אוקימנא כרבן גמליאל, והכי קאמר: כל שעה שמותר כהן לאכול בתרומה - מאכיל ישראל חולין לבהמה, אלמא: סתמא לא כרבי מאיר היא. כרבן גמליאל - במתניתין. לאו מכריע הוא - כדפרישית לקמן בפירוקין /פסחים/ (בא, א), דאין הכרעת דעת שלישית מכרעת, והא הכרעת דעת שלישית היא, דהא רבי מאיר ורבי יהודה לא איירי דניהו שייך חילוק בין זמן תרומה לזמן חולין כלל, דאי הוה תנן: רבי מאיר אומר אחד חולין ואחד תרומה

ראה הסבר בעמוד קודם.

הסבר א'-ב' דף י"ג עמוד א' מסכת פסחים גמרא - פרק ראשון - קביעת הלכה לזמני ערב פסח (איסור אכילה, שריפת חמץ)

תנא	אכילת חמץ י"ד ניסן	תולין	שריפת חמץ ב"ד ניסן
רבי יהודה	עד סוף שעה 4	עד סוף שעה 5	בתחילת שעה שישית



רב נחמן רב ההלכה כמו **רבי יהודה**. נגיד שהלכה כ**רבי מאיר** שזה סתם משנה? זה לא סתם משנה-כתוב מותר. נגיד שהלכה כ**רבן גמליאל** שהוא מכריע? נגיד שהלכה כ**רבן גמליאל** חייוה את דעתו, לא חיפש זמן ביניים.

תשובה שניה	רבי אלעזר בן יהודה	איש ברתותא	רבי יהושע
רב סובר כ רבי אלעזר בן יהודה איש ברתותא שאמר בשם רבי יהושע .			
שואלים	ענה	שואלים	
שהטהרות לא ישרפו	כבר חיפשו ולא	אולי ישנו מחוץ	אולי יימצא מי שייאכל? מצאו.
לחומה?			

שאלה לשואלים תשובה-יש הבטחה אז גם הספקות-תלויות לא ישרפו, **שאלוה הנביא** לא יגיע בערב חג/שבת כדי אולי יבוא **אלוה** ויטהרם? לא להטריח את עם ישראל.

בסיכום-קבעו הלכה כמו **רבי אלעזר בן יהודה איש ברתותא** שאמר בשם **רבי יהושע**.



רבי סיפור: מספר: **רבין בר רב אדא**, הפקדת חמץ, אצל **יוחנן חקוקאה**, ניקבו עכברים, חמץ מבצבץ, בא **לרבי** לשאול, שעה: 4-1: אמר לו המתן, שעה 5: אמר למוכרה בשוק, שואלים: לגויים כפי ההלכה של **רבי יהודה**? תשובה: **רב יוסף**: לא ליהודים כפי דעת **רבי מאיר**.



שואל אביי	תשובה-זה אסור	דוגמאות	מצב פורטים/מוכרים כסף/אוכל
שיקנה שומר החמץ?	משום חשד.	גבאי צדקה גבאי אוכל	אין עניים אין עניים
			לאחרים אבל לא לעצמם

תגובת **רב אדא בר מתנה** **רבין בר רב אדא** **רב יוסף** **רב אדא בר מתנה** לרב יוסף: בפירוש אמרת לנו שרבי אמר למכור לגויים כפי דברי רבי יהודה.

הסבר ג' דף י"ג עמוד א' מסכת פסחים גמרא - פרק ראשון - טיפול באבידה שעלולה להיבזק

רב יוסף כתוב-הפקדת פירות שעלולים להיבזק דברי רבי **יוחנן חקוקאה** הם כדעת **רבן שמעון בן גמליאל**. לא יגע בהם יש למכור בפיקוח בית דין בגלל השבת אבידה.

תוספות מסכת פסחים דף י"ג עמוד א

רבן גמליאל לאו מכריע הוא - וקשה לר"י דלימא הלכה כר"ג דסתם לן תנא כוותיה בפ' כל שעה (לקמן בא). מדקתני מותר ואפי' אם מספקא ליה אם יש לדקדק בלשון מותר אם לאו מ"מ נימא הלכה כרבי מאיר או כרבן גמליאל דממה נפשך ההיא דכל שעה כחד מיניהו אתו וי"ל דאאיבעית אימא סמיך דין הכרעה אפרש בסוף פירוקין בע"ה. ושורפין תרומות טמאות ותלויות וטהורות - אפילו אם נאמר דאסור לשרוף טהורות משום דכתיב (במדבר יח) את משמרת תרומתי כמו שאסור לטמאם הכא שרי אף על גב דמדאורייתא בביטול בעלמא סגי ואין צריך לשרופה מכל מקום כיון דסופה לייסר ולילך לתיבד שרי לשרופה כמו לטמאותה דשרי ר' מאיר בסוף פירוקין לשרוף טמאה עם הטהור. ומשיירין מזון שתי סעודות - וכ"ש בחולין שאוכליהן מרובין דמשיירין כדמשמע בתוספת'. מאי לאו לנכרים - להכי משמע לנכרים דאי לישראל לישקול לנפשיה כדפריך אביי בסמוך. בירושלמי גרס צא ומכרה בבית דין בשוק משמע אף על פי שנתן לו רשות רבי שהיה אב"ד למכור אפי' הכי צריך ב"ד בשעת מכירה כדי לשומן וא"ת מ"ש מאלמנה דמוכרת